

Rättsfallssamlingen

Mål C-36/17

**Daher Muse Ahmed
mot
Bundesrepublik Deutschland**

(begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Minden)

”Begäran om förhandsavgörande – Artikel 99 i domstolens rättegångsregler – Förordning (EU) nr 604/2013 – Fastställande av den medlemsstat som är ansvarig för att pröva en asylansökan som en tredjelandsmedborgare har lämnat in i någon medlemsstat – Ansökan om internationellt skydd som har lämnats in av en tredjelandsmedborgare som innehar status som subsidiärt skyddsbehövande – Huruvida återtagandeförfarandet är tillämpligt”

Sammanfattning – Domstolens beslut (tredje avdelningen) av den 5 april 2017

Gränskontroller, asyl och invandring – Asylpolitik – Kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd – Förordning nr 604/2013 – Återtagandeförfarande – Tillämpningsområde – Ansökan om internationellt skydd som har lämnats in i en medlemsstat av en tredjelandsmedborgare som innehar status som subsidiärt skyddsbehövande i en annan medlemsstat – Omfattas inte

(Europaparlamentets och rådets förordning nr 604/2013, artiklarna 18.1 b–d och 23.1)

Bestämmelserna och principerna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat, vilka direkt eller indirekt reglerar fristerna för framställan om återtagande, är inte tillämpliga i en situation som den som är i fråga i det nationella målet, i vilken en tredjelandsmedborgare har lämnat in en ansökan om internationellt skydd i en medlemsstat efter det att vederbörande beviljats subsidiärt skydd i en annan medlemsstat.

Det ska noteras att dessa regler, vilka har till syfte att reglera det återtagandeförfarande som föreskrivs i denna förordning genom att säkerställa att framställan om återtagande inges inom en rimlig tidsfrist, genom sin natur endast är tillämpliga i situationer i vilka ett sådant förfarande, i princip, kan inledas med tillämpning av nämnda förordning. Det följer av artikel 23.1 i nämnda förordning att återtagandeförfarandet, i sådana situationer, endast kan röra överföring av en person som avses i artikel 18.1 b, c eller d i samma förordning. De tre sistnämnda bestämmelserna avser en sökande vars ansökan är under prövning, en tredjelandsmedborgare eller en statslös person som har återkallat en ansökan under prövning respektive en tredjelandsmedborgare eller en statslös person vars ansökan har avslagits.

Det ska i detta hänseende noteras att det i artikel 18.1 d i förordning nr 604/2013 inte preciseras om den avslagna "ansökan" till vilken det hänvisas utgör en ansökan om internationellt skydd eller en ansökan om asyl i strikt mening. Om denna bestämmelse ska tolkas på så sätt att den avser ett avslag på en ansökan om asyl, skulle den eventuellt kunna tillämpas på en tredjelandsmedborgare som har beviljats subsidiärt skydd i den mån som detta skydd, enligt artikel 10.2 i direktiv 2013/32, endast kan beviljas efter det att det fastställts att sökanden inte uppfyller kraven på flyktingstatus. Denna tolkning av artikel 18.1 d i förordning nr 604/2013 kan emellertid inte godtas.

Det följer följaktligen av artikel 23.1 i förordning nr 604/2013 jämförd med artikel 18.1 d i samma förordning, att en medlemsstat inte kan kräva att en annan medlemsstat, inom ramen för förfarandena som definieras i denna förordning, återtar en sådan tredjelandsmedborgare som den berörda i det nationella målet, som har lämnat in en ansökan om internationellt skydd i den första medlemsstaten efter det att vederbörande beviljats subsidiärt skydd i denna andra medlemsstat.

(se punkterna 25, 27, 28, 30–32, 41 och 42 samt domslutet)